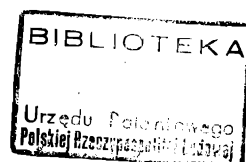

15 października 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14230.

Moritz Strenger
(Mülheim-Ruhr, Niemcy).

Kl. 47 f 6.

47 f 1, 13/09

Spawane złącze rurowe.

Zgłoszono 31 października 1929 r.

Udzielono 25 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 4 grudnia 1928 r. (Niemcy).

Znane są spawane złącza rurowe, w których pogrubiony koniec jednej z rur jest wsunięty i dociśnięty swą pierścieniową powierzchnią czołową, nachyloną ku osi rury, do odpowiednio ukształtowanego końca drugiej rury, przyczem koniec rury nasuniętej, wystający poza powyżej wspomniane zgrubienie rury wsuniętej, jest zagięty i przypojoyony do rury wsuniętej.

Złącza tego rodzaju posiadają tę wadę, że przy obciążeniach rozciągających czy ściskających, działających wzdłuż osi rur, szwy spojone podlegają wskutek ssuwania się końca rury wsuniętej po ścianie rury nasuniętej nateżeniu rozrywającemu, lub też koniec rury wsuniętej odrywa się od ścianki rury nasuniętej, wskutek czego po-

wstawać może szpara, przez którą mogą się łatwo przedostawać czynniki, niszczące rury.

Stosownie do wynalazku wada powyższa daje się usunąć przez to, że przy nasadzie części rury nasuwanej, w której osadza się zgrubiony koniec rury wsuwanej, wykonywa się szereg otworów, które zostają następnie zalane metalem przez spawanie, co umożliwi osiągnięcie mocnego połączenia pogrubionego końca rury wsuwanej z rurą nasuwaną.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Spojenia 1, które, zależnie od przekroju rur, mogą być wykonane w dwóch lub kilku miejscach, zapobiegają przy ściska-

niu rur w kierunku podłużnych ich osi przesuwaniu się części 2 rury nasuniętej po zgrubionym końcu 3 rury wsuniętej 5. Siły te starają się oderwać skośną powierzchnię pogrubionego końca 3 rury wsuniętej od przedniej przygiętej części 2 rury nasuniętej, co powoduje rozrywanie się szwu spawanego 4, znajdującego się przy czołowej krawędzi rury nasuniętej. Ta możliwość rozzerwania jest usunięta dzięki zastosowaniu spojeń 1 według niniejszego wynalazku.

Drugą zaletą złącza jest to, że natężenia rozciągające, które dążą do odginania części 5 rury wsuniętej i do oderwania jej od końca rury nasuniętej, zostają znowuż przejęte przez spojenia 1 i nie mogą już działać szkodliwie na właściwe złącze rurowe, przyczem pomiędzy końcami rur wsuniętej i nasuniętej nie może tworzyć się żadna szczelina, którą mogłyby się przedostawać czynniki, niszczące rury.

Zastrzeżenie patentowe.

Spawane złącze rurowe, w którym pogrubiony koniec rury wsuniętej przylega od wewnątrz swą pierścieniową powierzchnią czołową, nachyloną ku osi rury, do odpowiednio ukształtowanego końca rury nasuniętej, której koniec, wystający poza zgrubiony koniec rury wsuniętej, jest zagięty i połączony przez spawanie z rurą wsuniętą, znamienne tem, że w podstawie odgiętego końca rury nasuniętej znajduje się szereg otworów, które są zalane metalem przez spawanie, wskutek czego koniec rury wsuniętej jest mocno połączony z końcem rury nasuniętej.

Moritz Strenger.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

